

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. december 2003 i sag nr. BS 4-102/2003:

Topdanmark Forsikring A/S

Borupvang 4

2750 Ballerup

mod

Sagsøgte 1

Adresse 1

6700 Esbjerg

og

Sagsøgte 2

Adresse 2

6700 Esbjerg

Under denne sag har sagsøger Topdanmark nedlagt påstand om, at de **Sagsøgte** dømmes til in solidum at betale sagsøgeren 557.688,27 kr. tillige med renter svarende til den i renteloven fastsatte rente fra 1. september 2000.

Sagsøgte 1 er udeblevet under domsforhandlingen.

Sagsøgte 2 har nedlagt påstand om frifindelse. Såfremt hun måtte blive dømt i henhold til sagsøgerens påstand nedlægges der over for medsagsøgte **Sagsøgte 1** påstand om, at **Sagsøgte 1** tilpligtes at friholde **Sagsøgte 2** for betaling af det beløb, som **Sagsøgte 2** måtte blive forpligtet til at betale sagsøger.

Sagens omstændigheder:

Sagsøgte 1 blev den 24. august 2000 ved retten i Skjern dømt for overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1 og 2 om brandstiftelse. Sagen blev her behandlet som en tilståelsessag efter retsplejelovens § 925. Ved Vestre Landsrets anke dom af 6. december 2000 blev tiltalen berigtiget, så den blev formuleret således:

" - straffelovens § 181, stk. 1 og 2, ved den 30. marts 2000 ca. kl. 20.00 for at krænke panthaverens rettigheder samt på lignende retsstridig måde i anledning af separation og forestående bodeling med **Sagsøgte 2** at have sat ild til ejendommen **Adresse 3**, tilhørende tiltalte og **Sagsøgte 2**. Ved branden skete der skade for ca 500.000 kr."

Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år.

Sagsøger havde under straffesagen nedlagt påstand om erstatning, hvilket krav dog blev henvist til civil forfølgning jf. retsplejelovens § 991, stk. 4.

Sagsøgte 1 afgav under sagens behandling i byretten forklaring og forklarede bl.a., at **Sagsøgte 2** flyttede fra det fælles hjem i november 1999, og de blev separeret i februar 2000 i retten. Han forklarede, at de ikke da havde delt fællesboet. Den nedbrændte ejendom var ejet af **Sagsøgte** i lige sameje. Ejendommen var behæftet med et pantebrev til Nykredit, et pantebrev til Flegborg Invest ApS med meddelelse til BG Bank, Holstebro, og et ejerpantebrev med meddelelse til Nørre Nebel Sparekasse. Der var desuden den 29. juni 2000 tinglyst udlæg i ejendommen for Lyne Handelscenter i **Sagsøgte 1's** halvpart af ejendommen.

Ved enslydende breve af 4. august 2000 skrev advokat Kurt Liliengren til advokat Søren Stenum, som advokat for **Sagsøgte 2** og advokat Finn Bo Andersen, som advokat for **Sagsøgte 1** og tog forbehold om at gøre regreskrav gældende mod de to sagsøgte. Ved enslydende breve af 6. oktober 2000 til advokat Søren Stenum og 9. oktober 2000 til advokat Finn Bo Andersen skrev advokat Kurt Liliengren med forslag om rette henvendelse til EDC Mæglerne i Tarm for at opnå vurdering af ejendommen i den daværende tilstand. Advokat Liliengren anførte desuden, at såfremt der ikke kunne opnås enighed om fremgangsmåden, ville Topdanmark Forsikring A/S være henvist til at begære tvangsauktion over ejendommen. Advokat Søren Stenum skrev den 10. oktober 2000 til advokat Kurt Liliengren, at han var udtrådt af sagen, og at advokat Jette Tang nu repræsenterede **Sagsøgte 2**. Efter at have rettet henvendelse til advokat Jette Tang på dennes adresse, meddelte advokatkontoret på den pågældende adresse, at de ikke repræsenterede **Sagsøgte 2** i sagen. Den 24. oktober 2000 skrev advokat Kurt Liliengren til **Sagsøgte 2** og fastholdt kravet. Topdanmark har ikke modtaget svar på henvendelse til **Sagsøgte 2**.

Ved brev af 23. april 2002 fra advokat Hans Jeppesen fik Topdanmark et tilbud om at købe ejendommen for 1 kr. mod at køber afholdt omkostninger ved oprettelse og registrering af skøde på ejendommen. I brevet anføres, at de tidligere ejere af ejendommen har accepteret tilbudet i erkendelse af, at ejendommen er værdiløs.

Den 9. september 2003 blev ejendommen solgt på tvangsauktion for et bud på 3.000 kr.

Sagsøgte 2 har ikke bestridt sagsøgers krav størrelsesmæssigt.

Sagsøgte 2 har forklaret, at hun blev gift med **Sagsøgte 1** i 1991.

De har ingen fællesbørn. De købte huset i **Adresse 2** sammen i 1997. Forholdet begyndte at gå skidt, og hun flyttede fra **Sagsøgte 1** idet hun dog vendte tilbage. I november 1999 flyttede hun fra **Sagsøgte 1** på ny og flyttede til et sommerhus. De blev ikke umiddelbart separeret, da **Sagsøgte 1** ikke ville skrive under på de relevante papirer. De blev separeret i februar 2000 ved dom. Hun havde hentet lidt af sit indbo, men dette var ikke blevet delt. De var ikke enige om, hvordan ejendommen skulle deles. Dagen før branden havde hendes advokat rettet henvendelse til **Sagsøgte 1** og spurgt om muligheden for, at hun eventuelt kunne overtage huset, da hun så kunne sidde i det. Den pågældende dag, hvor branden blev påsat, ringede **Sagsøgte 1** til hende og bad hende komme ud til ham, hvilket hun ikke ville. Han truede med at brænde huset af. Dette havde han ikke gjort før. Kl. 19.30 ringede han til hende på cafeen og sagde, at huset brændte. Hun troede ikke umiddelbart på det, før nogle naboer ringede og bekræftede det. Efter **Sagsøgte 1** er blevet løsladt fra sin fængselsstraf, har han opsøgt hende. Først da hun fik en adresse, som han ikke kendt, holdt det op. De er ikke blevet skilt, da **Sagsøgte 1** ikke har skrevet under. Hun havde intet at gøre med branden. Hun har dårlig økonomi. Hun har tidligere drevet **Virksomhed 1**, men solgte den med tab. Hendes samlede gæld, der før størstedelens vedkommende har relation til **Virksomhed 1**, er på ca. 900.000 kr. Hun ejer intet af værdi. Hun afdrager ikke på nogen af sine gældsposter, og bliver heller ikke trukket af kommunen for skatterestancer, da hun ikke har en indkomst, der er høj nok til det. Hun tjener lige godt 16.000 kr. månedligt, og har et hjemmeboende barn på 16 år. Hun skiftede advokat nogle gange, da hun ikke syntes, at de kunne gøre noget for hende og opgav at have advokat til sidst, da hun ikke havde råd. Hun bekræftede, at hun har boet på **Adresse 4** i Esbjerg i en periode på 4 måneder, men husker ikke, om hun har modtaget det brev, der er fremlagt i sagen som bilag 14. Hun har herefter ikke hørt til sagen, før der blev udtaget stævning mod hende.

Anbringender

Sagsøger har til støtte for sin påstand gjort gældende, at den skete brandskade er forvoldt ved forsæt, og at sagsøger derfor ikke har været pligtig til at betale erstatning jf. forsikringsaftalelovens § 18, stk. 1, men at sagsøger har været forpligtet over for ejendommens panthavere til at fyldestgøre disse jf. forsikringsaftalelovens § 54. Som følge heraf er det gjort gældende, at sagsøger er berettiget til at gøre regres mod de sagsøgte til dækning af det tab, som sagsøger er blevet påført. Det er gjort gældende, at begge de sagsøgte hæfter solidarisk som pantsætter efter princippet om subrogation, som det er udtrykt i forsikringsaftalelovens § 86, 2. punktum. Selskabet indtræder således i panthavers ret over for begge pantsættere. Det er desuden gjort gældende, at begge de sagsøgte hæfter solidarisk på grund af samejet om ejendommen. Det er endvidere gjort gældende, at begge de sagsøgte er omfattet af begrebet sikrede jf. forsikringsaftalelovens § 2, stk. 3. Endeligt gøres det gældende, at erstatningsansvarslovens § 24 ikke finder anvendelse. Der må herved henses til bl.a., at sagsøgte efter sin egen forklaring har en så betydelig gæld, at en lempelse af hendes erstatningspligt i denne sag intet vil bety-

de, foruden at § 24 ikke kan anvendes, da det reelt er pantegæld, der skyldes for. Endelig er det gjort gældende, at der ikke er udvist passivitet fra sagsøgers side.

Sagsøgte 2 har til støtte for sin påstand gjort gældende, at hun ikke har medvirket til den skete brandskade og ikke har forvoldt brandskaden med forsæt. Det er desuden gjort gældende, at **Sagsøgte 2** ikke hæfter solidarisk med **Sagsøgte 1** på grund af samejet, da den handling, som **Sagsøgte 1** har foretaget, er af så ekstraordinær karakter, at **Sagsøgte 2** ikke blot som følge af selve medejerskabet til ejendommen hæfter for hans handling. Hun har således bl.a. ikke kunnet varetage sine interesser, da hun var flyttet efter separationen. Det er gjort gældende, at fordelingen af ansvaret mellem **Sagsøgte 2** og Topdanmark i givet fald skal bedømmes efter erstatningsansvarslovens § 24 eller princippet heri, således at kravet skal nedsættes betydeligt. Endelig er det gjort gældende, at Topdanmark har udvist retsfortabende passivitet ved ikke at have fortaget yderligere over for **Sagsøgte 2** efter brevet af 24. oktober 2000. Der må i den forbindelse lægges vægt på, at der er tale om et meget utraditionelt skridt, som der ikke findes praksis om.

Retten bemærkninger:

Da **Sagsøgte 1** skønt lovligt opfordret er udeblevet fra domsforhandlingen, og da sagsøgers krav er bestyrket ved de i sagen foreliggende oplysninger, gives der medhold i sagsøgers påstand over for **Sagsøgte 1**.

Det er ubestridt, at **Sagsøgte 2** ikke har medvirket til den skete brandskade, og at hun ikke har forvoldt brandskade ved forsæt. Det kan desuden efter **Sagsøgte 2's** forklaring lægges til grund, at hun var fraflyttet ejendommen, og at parterne var separeret på det tidspunkt, da **Sagsøgte 1** satte ild til deres ejendom. Det er ubestridt, at sagsøger efter forsikringsaftalelovens § 54 har været forpligtet til at indfri ejendommens panthavere.

Forsikringsaftalelovens § 18, stk. 1, er sålydende: "Fremkalder den forsikrede forsætligt forsikringsbegivenheden, har han ikke noget krav mod selskabet". Uanset at både **Sagsøgte 2** og **Sagsøgte 1** må anses for at være sikrede jf. forsikringsaftalelovens § 2, stk. 3, finder retten ikke, at bestemmelsen i § 18 kan føre til, at **Sagsøgte 2** ikke har noget krav mod forsikrings-selskabet som en følge af **Sagsøgte 1's** forsætlige fremkaldelse af forsikringsbegivenheden. Da parterne var separerede og boede hver for sig, kan den omstændighed, at de begge var ejere af den pågældende ejendom, ikke føre til andet resultat.

Sagsøger har herefter ikke noget krav mod den **Sagsøgte 2** som følge af **Sagsøgte 1's** forsætlige brandstiftelse og sagsøgers indfri-

se af ejendommens panthavere. Denne sagsøgte frifindes derfor for sagsøgers krav.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte 1 skal til Topdanmark Forsikring A/S inden 14 dage betale 557.688,27 kr. med procesrente fra 1. september 2000 samt sagens omkostninger med 50.000 kr.

Sagsøgte 2 frifindes.

Topdanmark Forsikring A/S betaler inden 14 dage sagsomkostninger til statskassen med 33.000 kr. med tillæg af moms.

Anonymiseret
dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 29. december 2003.

/ **Sagsbehandler**